

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 101.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789837168/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

trænger til et fornuftigt Raad, og den eneste fortrolige Ven jeg har er Felix, og han er en forelsket Galning, der ikke kan raade sig selv.

Capitainen rakte ham sin Haand, og Vilhelm fortalte ham nu, hvad vi allerede kjende; men som Capitainen hørte paa med ualmindelig Interesse, og kun afbrød for at yttre sin Medfølelse eller Indignation.

Og maa jeg nu hente hende, spurgte Vilhelm tilsidst, og sigte hende, at hun har en Ven i Dem?

Om De maa? Ja, skynd Dem blot; thi jeg sidder som paa Naale til jeg faaer sagt hende det.

Men det varede den utaalmodige Capitain for længe inden de kom, og han stormede ind efter dem.

Mit kjære Barn, sagde han, ræk mig Deres Haand, og tør Deres Øine; Flint er den respectableste unge Mand, jeg endnu har truffet paa, og hvad han har fortalt mig om Dem, skal han ikke have sagt forgiæves; tro De en Mand, hvem Løfter ikke ligge let paa Tungen, og som aldrig har sveget sit Ord.

Augusta kunde ikke tale, men trykkede hans Hænder imod sine Læber; Capitainen løftede hende op og kyssede hende paa Panden, idet han sagde:

Naa, naa, vær nu ved friskt Mod, og lad os ikke tænke mere derpaa; den megen Rørelse paa Morgenstunden gjør En flau om Hjertet, især naar man har været til Gilde om Aftenen.

Ja, kjære Augusta, tog Vilhelm Ordet, husk paa at vor Gjest endnu er fastende, og sandt at sigte, trænger jeg selv stærkt til Noget.

Augusta skyndte sig at overtage en Vertindes Pligter, og snart sade de under gemytlig Passiar i den rolige Nydelse af deres Frokost. Capitainen talte om sin Gaard i Fyen, om de Planer, han havde lagt til Udvildelsen af sin Bedrivt, og om alle Landlivets Glæder. Augusta hørte opmærksomt paa ham, saa han tilsidst spurgte hende, om hun ogsaa syntes godt om Landet.

Ja, svarede hun, der er saa smukt. Jeg har flere Gange været udenfor Porten, og det gjør saa godt at see de mange grønne Træer. Og som Barn, naar jeg kunde komme til, saa løb jeg ud paa Amagerfæled; der var saa venligt med de mange gule Blomster i Græsset og Gjæssene, der seilede om i Gravene. Men især havde jeg min Fornøielse af at see paa de smaa Hundesteile, som svømmede omkring i Grøvterne; de vare saa hurtige men saa nysgjerrige, og naar jeg sad